

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 570.

4 nč.

V edinosti je moč!

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedelkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gld. 21—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12—

Za pol leta, četrletja in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč., večerne številke po 4 nč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nč., izven Trsta po 1 nč. več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 31. m. m. Protestno gibanje proti uporabi § 14. in proti zvišanju davka na sladkor se širi bolj in bolj. V mnogih mestih so bili nadaljni protestni shodi, na katerih se je mej ostalim zahtevalo, da se vspostavijo konstitucionalne razmere.

Bellgrad 31. General Grujić je včeraj odpotoval v inozemstvo. Preko sodišče je izpustilo nadaljne tri osebe, ki so bile tožene sokrivde na atentatu proti Milanu.

Monakovo 31. m. m. Državni kancelar, knez Hohenlohe, je odpotoval danes popoldne v Aussee.

Novi York 31. m. m. »New-York World« javlja iz Washingtona: Državni tajnik Hay in tajnik za mornarico Long sta rekla, da ni mogoče, da bi bil admiral Dewey glede Nemčije rabil besede, ki se mu pripisujejo.

Novi York 31. m. m. Iz Kingstowna na Jamajki javljajo, da vlada v San Domingo po smrti predsednika revolucionarno gibanje, ki se čedalje bolj širi. Puntarji se združujejo k napadu.

Madrid 31. m. m. Pravda zaradi predaje mesta Santiago de Cuba se je začela danes pred najvišim vojnim sodiščem. Ni se pripetil noben nered.

Rim 31. m. m. Kakor zagotavljajo, namerja Pelloux, ko se vrne v Rim, razpustiti občinska zastopstva v Milanu, Padovi, Aleksandriji, Parmi in morda tudi v Mesini. V Milan da pride Serena kakor vladni komisar.

New-York 31. Glasom brzobjavke »New-York Worlda« iz Trsta je Dewey, ko so mu pokazali znani interview z namišljeno opazko glede Nemčije, s katero da bode prihodnja ameriška

vojna, dejal, da ni časa, da bi potrjeval laži, ki so se po mojem prihodu v Trst o meni šikale, ali pa da bi jim oporekal.

Carigrad 31. Glasom cesarskega iradčja je dobil angleški poslanec Barthelet koncesijo za električno osvetljavo Soluna in za električni tramvaj v Smirni. Sultan je Berteleta sprejel v avdijenci.

Bruselj 31. Parlamentarna komisija za proučevanje volilne preosnove je po dolgi viharni razpravi zavrgla predloge vlade in strank. Vladin načrt ni dobil niti enega glasu. V sled tega poraza ministerstva vlada obča zmotnjava. Bržkone kralj razpusti zbornico.

Namestnik Goëss v razpravi.

Ako je gospod namestnik želel, da bi se mnogo govorilo in pisalo — nič ne dé, če tudi neugodno — o njega zadnjem potovanju po Goriškem, potem sme biti zadovoljen. Želja se mu je spolnila v polni meri, vsaj v kolikor se dostaje slovanskega časopisja na jugu monarhije.

Gospod namestnik Goëss je v razpravi: v člankih, v političnih pregledih in noticah. In kar je najimenitnejše na vsem, je to, da so ga vsi tako dobro umeli, da so se združili v soglasno sodbo o njem, o njegovih subjektivnih nazorih in o stališču, na katero se je postavil, sodé naše razmere, naše borbe in deželnozbornsko krizo na Goriškem. Vesel in zadovoljen mora torej biti: saj dejstvo, da je sodba najneugodnejša vseuprek, ga menda ne žali. On se menda ne vzuemirja radi tega, da zveni iz te soglasne sodbe fortissimo ogorčenja ne le proti njemu, ampak tudi proti vladi, za katere hrbtom nam nje organi kličejo na ves glas: naj se vendar enkrat odpovemo krivi in grešni misli, da

bi bili mi — tako inferijorno pleme — jednako-pravni državljani, naj se odpovemo misli, da so se ustavni zakoni avstrijski pisali tudi za nas, in naj nehamo misliti, da v pogajanjih z sodeželani druge narodnosti smemo nastopati kakor jednako-veljavni kompacieent, ki sme svobodno staviti svoje zahteve in jih braniti z isto mero odločnosti in z istimi sredstvi, kakor se njemu najprimerneje zdi. Gospod namestnik nam je marveč povedal, da nam, kakoršnji smo, je v dolžnost, da vsprejemamo radovoljno, kar nam hoče dati oni drugi kompacieent — —

Pa ne le o osebi namestnika Goëssa, o njega stališču in njega subjektivnih nazorih je sodba jugoslovanskih listov soglasna, ampak tudi v tem, česa moramo sedaj absolutno zahtevati od onih, ki so — nad ekscelenco grofom Goëssom! Gospod grof Goëss je poskrbel za popolno jasnost, kar se dostaje njega samega, kakor birokrata in kakor človeka, in na to stran mu moramo biti le hvaležni! Ali tudi glede tega, kaj mislijo oni tam gori, mora postati jasno! To je življenske važnosti za nas Jugoslovane, da izvemo, kako mislijo tam gori o grof Goëssa vskliku: Tega ne bo nikoli!

Ne da bi se Bog ve kako tresli v strahu ob misli, kako mislijo tam gori! Ne, mi ne pademo vznak v nezavesti, četudi nam porečejo, da je gospod grof Goëss rekel le tako, kakor mu je bilo ukazano, da so torej njegove besede program vlade. Saj vlada grofa Thuna je sedanja vlada. Mi pa smo že videli mnogo vlad, ki so prihajale in — odhajale. Ali jasnosti treba, da bo narod slovenski znal povedati svojim poslancem, da to vendar ne gre, da bi bili oni čuvarji šibe, ki nas tepe. Ne glede na škodo, menda tako početje tudi ni posebno

— Saj grem rada z stricem, samo če mu ne bom na poti. —

— Kaj še! Kaj bi mi bila na poti! Vesel bom, da se ne vlačim sam po svetu. Pojdi, pojdi, Ljubica, prav dobro ti bo ugajalo.

Domenili so se in nekaj dnij pozneje stu se poslovila od očeta in odšla. Najprej v Ljubljano, potem v Građec, na Dunaj in potem v Prago.

Kako ji je trepetalo sree, ko se je približevala vltavskemu mestu! Že na Dunaju je bila vsa izpremenjena. Tja, tja, tja! Kaj bode v Pragi? Ali ga bo videla? Pozabila je skoraj, da ga bo videla k večemu kakor ptujca. Misel, da ga utegne kje opaziti, je prevladala vse. V Příbramu že ni mogla več mirno sedeti na mestu. V glavi ji je močno šumelo. Ropotanje koles, piskanje parne piščalke, hreščanje zavorov je odnevalo v njenih možganih. Prsti so se ji mrzlično tresli, kakor bi iskali kaj, za kar bi se prijeli. In h krati so ji začele trepalnice drhtati in vsi živeci okoli oči in ustnice. Prsi so se ji silno dvigale in vsa kri ji je silila zdaj v sence, zdaj v vrat. Sree ji je močno utripalo, žila ji je bila, da jo je slišala. Vlak se ji je pomikal prepočasno, a ob enem je čutila nekakšen čuden strah. Rada bi bila že v Pragi in bala se je tega mesta. Kolesa so enakomerno ropotala: taam tam tam, taam tam tam — in njej je bilo, kakor bi klopot dejal: Praag Praag Praag, Praag Praag Praag, pa zopet: oon on on, oon on on.

(Pridé še.)

P O D L I S T E K.

10

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

Eh, pa to je bil drug svet. Sedaj bi se pa rad zopet malo navžil tega civiliziranega sveta — saj mu tako pravijo. Vsekakor pojdem. Samo ena reč mi je dokaj neprijetna.

— Kaj pa? —

— Nu, da se moram tako sam po svetu vozariti. —

— Pa res je čudno, da se nisi ženil. —

— Oh, nič ni čudno. Povsem naravno je. Saj niso vsi ljudje za ženitev. In zlasti v takih razmerah, v kakeršnih sem se nahajal v Indiji —

— Eh, pustimo to. — — Kaj pa ti, Ljubica? —

Ali te ne bi nič mikalo, nekoliko si ogledati druge dežele in druga mesta?

Ljuba se je poveselila. To bi bilo gotovo dobro. Morda bi potovanje nekoliko oblažilo njene duševne boli. Njeno zanimanje za vse, kar bi lahko videla, bi se vzbudilo, njene misli bi prišle naravnim tokom v druge struje — morda bi okrevala vsaj nekoliko. Tako si je šepetala v duši. Oh! Kako se je lagala! Kako je skušala prevariti sama sebe! Stric je bil dejal, da namerava posetiti zlasti slovanska mesta. Morda tudi Prago. To je bila Ljubina tajna misel in tajna želja. Le priznati si je ni hotela. V Prago, v Prago! Ako bi jo stric povedel tja!

Čemu? Po kaj?

Ne vprašajte tako ljubezni! Zakaj? Pokaj? Čemu? Na to ljubezen ne odgovarja.

Ali morda upa, da se povrne, kar je izginilo?

Ne, ne; take nadeje ne goji njeno bolno sree. Izza Ivanovega pisma je resignirala. Kar je upala in pričakovala nekaj kakor nekaj gotovega, obljubljenega, je pokopala, ko ji je on napisal zadnji zbogom. Grob svoje nadejane sreče je oblila s svojimi solzami, a ustajenja nekdanjih lepih sanj ni pričakovala.

A v Prago...! — On je tam... Morda ga bo videla slučajno, ne da bi jo on opazil. Da, da, ne da bi jo on opazil. On je ne sme videti. Mislil bi, da hodi za njim in morda bi se ji rogal. Ne, ne bi se ji rogal, ker je plemenit. Samo nizke duše so zmožne zasmehovanja. Vendar bi mislil, da hodi za njim, pa bi jo preziral. A tja bi vendar rada prišla. V Prago, v Prago, v Prago...!

— Kaj premišljuješ, Ljubica? Reči: da! Izgubiš se ne in nekaj tednov že tudi oče pretrpi brez tebe, kaj ne da?

— Aj, če se Ljubi poljubi, sem zadovoljen. Morda bi jej celo dobro delo, ako bi si malo raztresla misli in razvedrila glavo.

— Oče! —

— No, dušica, saj to ni nič hudega. Kdor vedno čepi na enem mestu, postaja melanholičen. Vedno enak zrak je za človeka to, kar kis za kumarec.

častno! Jasnosti z Dunaja doli zahtevajo torej naše jugoslovanske novine o glasovitem vskliku: Tega ne bo nikoli!

»Slov. Narod« piše n. pr.:

»To je izjava, vsled katere je mej goriškimi Slovenci in mej tržaškimi namestnikom nastal nepremosten prepad. Namestnik je s to izjavo naravnost in brez ovinkov priznal laški primat na Goriškem, proti kateremu je bil naperjen govor kojskega župana, priznal opravičenost laške nadvlade nad dvetretjinsko slovensko večino v goriški deželi in odrekal tej slovenski večini narodno ravnopravnost, torej pravico, katera ji je zajamčena v državnih osnovnih zakonih.

Tako odkritosrčno pač še ni govoril pri nas noben javen funkcionar. Goriški Slovenci so grofu Goëssu lahko hvaležni za to odkritosrčnost. Dostojni so javni funkcionarji v teoriji in z besedami vedno pripoznavali načelo ravnopravnosti; četudi so bila njihova dejanja v nasprotju s temi zatrđili; grof Goëss pa je naredil tej igri konec in je spravil v soglasje z svojimi dejanji tudi svoje besede.

Po namestnikovi izjavi nimajo goriški Slovenci nobenega upanja, da bi kdaj postali ravnopravni. Tega nikdar ne dosežejo. Tako je dejal grof Goëss sam v Kojskem in smo torej žnjim na jasnem.

Sedaj bi samo radi vedeli, ali soglašajo osrednja vlada z grofom Goëssom ali ne? Na to prosimo točnega in določnega odgovora, da se bomo vedeli ravnati. Noben odgovor velja seveda tudi za odgovor.

»Soča« je napisale te-le rezke besede:

»Še so vihrale zveste slovenske zastave in še so bili napravljeni slavoloki namestniku v pozdrav, ker je še vedno mislilo ljudstvo, da prihaja mednje v znamenju dobrohotnosti in pomirljivosti. Toda te misli so izgubile, in ni jih več! Kdo je kriv?! Utegnejo nastati časi, ko bodo sprejemali može, ki se nam kažejo odločne nasprotnike, tako, kakor jim pritiče. S predsodki prihajajo v naše kraje; ako se jim še tako uklanjamo, nam nič ne pomaga. Škoda časa, denarja in besed! Čemu hlapčevanje? »Trd bodi, neizprosen, mož jeklen«, tako pravi oporoka Jurčičevega Tugomera, ki je prepozno spoznal »dobrohotnost« ptujcev! Ravnajmo se po njej in držimo tilnik po konci! Hlapčevca vsakdo le izkorišča, moža mora vsakdo spoštovati. Dvoje je nam na izbero: zasmehovanje ali spoštovanje, izberati ni težko!«

Jako lep članek je priobčil Dinko Politeo v »Agrar Tagblatt«. Članek obsoja namestnika, da se je postavil na stališče jedne stranke. S tem je razširil propad med obema strankama. To nastopanje gospoda namestnika mora razdevalno uplivati tudi na parlamentarne odnose. Gospod namestnik se je postavil na stališče stranke, ki je v državnem zboru na strani obstrukcije, in se je postavil proti stranki večine, podpisajoče vlado. Tu je le dvojno mogoče, pravi Dinko Politeo: ali je grof Goëss izrazil le svoje osebno mnenje, ali pa je njega postopanje v soglasju z ministerstvom. V prvem slučaju bila bi vladi dolžnost, da ga pozove na odgovor; v zadnjem slučaju pa bi moral klub, kateremu pripadajo slovenski poslanci, zahtevati pojasnila od vlade. Grof Goëss je namestnik in kakor takemu mu je dolžnost postopati objektivno. Slovenci smejo in morajo zahtevati to, na dunajski vladi pa je, da preiskuje, na kak način je služeno koristim države po upravi grofa Goëssa, stoječi pod uplivom Italijanov . . . ?!

DOPISI.

Iz okraja koperskega. (Izv. dopis.) —

Veselic, katero je dne 23. julija priredilo konsumno društvo pri Pobegih, izpadla je v vsakem obziru prav sijajno. Ljudstva se je zbralo veliko število iz vseh sosednjih občin, posebno iz Dekanske in Pomjanske občine. Društvo »Kolo« z drugimi tržaškimi izletniki je dospelo okoli 4. in pol uri popoldne na 10 natlačenih vozeh. Pod vasjo Pobegi je čakal odbor konsumnega društva z godbo. Predsednik g. Pečurič je pozdravil došle s pristržnimi besedami, na kar mu je odzdravil gosp. dr. Slavik, rekši, da so Tržačani prav radi prihiteli v obiske k bratom Istranom, da jih utrdé v boju za

pravice národa. Po živahnih klicih »živio« in »dobro došli« podali smo se v dolgi vrsti v prijazne Pobege. Vas je bila odičena z mnogimi našimi trobojnicami in zbrano občinstvo je srčno pozdravljalo mile goste. Pokali so topiči. Po kratkem počitku se je začela veselica točno po obširnem a krasnem programu. Mešani zbor društva »Kolo« je izvajal točke uprav izvrstno. Čudili smo se čistim sopranom in ljubkim altom, katerim se ni čisto nič poznala utrujenost dolge težavne poti. Ljudstvo je bilo presenečeno ter je z burnim ploskanjem pozdravljalo pevce in hvalilo tako, da so isti morali vsako točko ponavljati in ob koncu so nam še dodali krasno točko »Križaci na morju«, katera je občinstvo kar elektrizirala, kajti kaj tako krasnega in tako precizno izvrševanega sliši se le prav prav poredkoma. — Tamburaški zbor je udaral vse komade zelo navdušeno in je moral tudi on vedno ponavljati in novih dodajati. Videlo se je, da ima društvo »Kolo« izvrstne moči tako v pevskem, kakor v tamburaškem zboru, med katerimi vlada stroga disciplina, kar je seveda neobhodno potrebno v tako številnih zborih. Na tem zaslužita vso čast marljivi predsednik gosp. dr. Slavik in pevovodja gosp. Vogrič.

V drugi točki vsporeda: »Majnikova« je nastopil mešani zbor iz Pobegov. Ko se je vzdignilo zagrinjalo, bili smo preprijetno iznenadeni, kajti prikazal se nam je zares krasen prizor: okoli 18 mladih pevk v prelepi obleki, ozaljšane z velikimi trobojnimi trakovi in zlatimi franžami. Slišalo se je poslušalec govoriti: »Ni treba, da pojó, dovolj je, da jih vidimo!« No, pa so tudi peli, nekoliko v strahu sicer, kar pa ni čudno, ako se pomisli, da so pevke nastopile prvokrat in pred tolikim občinstvom. Pele pa so tako dobro, da je občinstvo burno zahtevalo ponavljanje. Isti mešani zbor je pel tudi prekrasno slepčvo pesem, katero je harmonizoval M. Hubad. Ker je občinstvo zahtevalo »bis«, zapel je isti zbor nepresežno veličastno himno »Lepa naša domovina«, katero je za mešani zbor priredil pevovodja g. Kuret. — Čuditi se je, da se je mešani zbor upal nastopiti po tako kratkem pripravljanju — (povedalo se nam je, da je imel isti le šest (!) vaj). Le pogumno naprej, vrle pevke in pevcí! Ako ni bilo za sedaj vse prav dobro, pojde pa v bodoče. Za prvokrat se ne more zahtevati boljsega.

Omeniti nam je še, da je v 6. točki vsporeda nastopil močan pevski moški zbor iz Dekani pod vodstvom vrlega pevovodje g. Kureta. Težavno Zajčevó »Poputnice Hrvatskog doma« peli sonavdušeno in precizno. Poznala se je pevceem izborna šola in razumevanje nijans. Ker je občinstvo pevceem burno ploskalo, dodali so nam še novo skladbo »Zastava naša«, katera nas je iznenadila, ker — nova. Slišali smo, da je to skladbo g. Kuret poklonil pevskemu društvu »Slava« o priliki razvitja nove zastave. Nadejamo se, da jo od »Slave« slišimo v kratkem zopet.

In tako se je ves vspored izvršil v občo zadovoljnost in radost vseh poslušaleev. — Po dovršeni veselici razvila se je živahna svobodna zabava pod velikanskim šatorom, ki ga je priredilo konsumno društvo na dvorišču svoje gostilne. Tu je bilo vse natlačeno polno rajajočega občinstva. Godba je svirala, donela je naša slovenska pesem in beseda govornikov je užigala srea. Govorili so gospodje Rustja, J. Štoka, dr. Slavik, Cotič in predsednik »Slave«, Miklavec. Nepozaben je bil prizor, ko so navzoči kmetje po govoru gospoda Cotiča sneli klobuke, dvignili prste in storili prisego slovenske zvestobe. Ali ne pozabimo — ako hočemo dobro pojmiti pomembnost tega dogodka — da se je to godilo tikom pred Kopro, v občini koperski, na tleh, ki so prvokrat videle tak slovenski pojav, in med ljudstvom, ki je bilo dosedaj tako rekoč v laškem suženjstvu! Vse te momente treba uvaževati, ako se hočemo prav veseliti na tej slavnosti, oziroma izletu »Kola« v te kraje. Vsaki takov prihod zavednih bratov mej one, ki se še le vzbujajo, je kakor svitel žarek v polutemo. Jasni se in če bodo pridno prihajali v te kraje nositelji luči narodne prosvete, se tudi zjasni skoro! Zato hvala, hvala, vrlemu »Kolu« in drugim Tržačanom, hvala Dekancem, hvala vsem rodoljubom, ki so prihiteli v Pobege, hvala gosp. učitelju Kuretu, hvala vsem, ki so prinesli žarek — luči. Hvala jim v imenu tega zatiranega národa, ki se pa je jel otresati, da vrže z sebe okovi

in zakliče svojim zatiraleem: Tudi jaz ustajam, in če vas bo strah, ko ustanem, godilo se vam bo kakor vsem tiranom, ki se tresejo pred plačilom zasvoja grda dela. Živela naša Istra! Živeli vsi oni, ki delajo za nje preporod!

Politični pregled.

TRST 1. avgusta 1899.

Gibanje proti § 14 oziroma, proti novim davkom, nadaljuje. Tudi večeraj so bili protestni shodi po mnogih mestih, zlasti v Brnu. Kdor hladno misli, ta je uverjen, da vsi ti protesti ne pomorejo ničesar; da-li pa opozicijske stranke dosežejo svoj drugi, a gotovo glavni namen — strmoglavljenje ministerstva — je drugo vprašanje. Vendar pa je po našem menenju jako dvomljivo, da bi opozicija kaj dosegla tudi na to stran, kajti ni dvomiti, da ima vlada v tem vprašanju za seboj čimtelje, ki so močnejši, nego vsi viharji protesti.

Slavnost Petőfija. Minola nedelja je bila dan slavlja za narod Madjarov: slavili so 50letnico smrti velikega liriskega pesnika Petőfija. Zlasti so bile velikanske slavnosti v Budimpešti in na bojišču v Segesvaru, kjer je Petőfi v letu 1849. pal kakor pobočnik poveljnika ustašev Bema. Tu je bilo zbranih kakih 100.000 oseb. Ta slavnost je zanimiva po govoru, ki ga je imel podpredsednik zbornice, Bela pl. Talian, češ, da je Petőfi — kakor Hrvata Zrinjski in Frankopan in Srb Dugović — dokazal, da človek more biti drugega rodu in vendar zvest sin domovine. Vsakdo naj, uživa vse dobrote, ki jih nudijo državljanu dežela in zakoni, brez razlike narodnosti in plemenca, išče ponosa v tem, da je zvest sin ogerske domovine. Ali ste ga čuli, kako je govoril? Ali kaj veljajo te besede, ako jih primerjamo z dejstvi: z brezpravjem, z suženjstvom, v katerem žive nemadjarke narodnosti na Ogorskem?! V očigled dejstvom so besede Talianove le drzno zasmehovanje. Vsporejanja Petőfija z Zrinskim, Frankopanom in Dugovićem vzbujajo v nas britko čutstvo, ker nas spominja, da Petőfi niti ni bil Madjar, ampak Slovan, kajti po očetu se je imenoval — Petrovič! Britko nam mora biti v srcu, ko vidimo, kako so slovenski geniji služili v slavo tujinstva, kako smo Slovani se svojimi talenti oplojevali njivo Nemcev, Italijanov in Madjarov in kako nas sedaj ti naši sovražniki, v zahvalo za vse te kulturne darove, zmerjajo z — barbari!

Zaključek mirovne konferencije v Haagu. Zaključna seja je bila javna. Glasom prvih poročil o tej seji je bilo priobčeno, da so zaključne spise podpisale vse države, da je konvencija o mirovnem sodišču vsprejelo šestnajst, obe druge konvenciji o vojni na kopnem in na morju petnajst, a tri deklaracije o uporabi zabranjenih streljiv petnajst od sedemnajstih držav. Po teh poročilih bi bil sicer vspeh konferencije minimalen in je še daleč daleč od onega idealnega cilja, o katerem je govoril ear v svojem manifestu, izproživši idejo o taki konferenci, a nekaj malega bi bilo vendar, toliko, da bi se smelo reči, da se gospodje diplomatje vendar niso sešli zastonj. Nekaj bi bilo vendar pridobljenega, če že ne za mir, pa vsaj za večje človekoljubje v vojni.

Toda najnovejša poročila o isti zadnji seji zaključne konference v Haagu zvene čisto drugače in podirajo še tisto malo zadoščanja, ki je je občutil človekoljub. Ta poročila trde, da Nemčija, Avstrija in Italija, torej vlasti trozveze, niso hotele podpisati ni konvencij ni deklaracij. Njim da so potem sledile še Švica, Turčija, Kitaj, Japonska, Srbija in Luksenburg. Sedaj je le vprašanje, katera poročila so prava: prva ali druga. Ako so druga prava, bi značilo popoln nevspeh konference in da se je povsem ponesrečilo najplemeniteje prizadevanje v službi humanitete in prave civilizacije; in z žalostjo bi morali zabeležiti, da svet tiči še globoko notri v tradicijah nasilja.

O zaključni seji konference v Haagu poročajo nadalje, da se je v njej prečitalo pismo nizozemske kraljice papežu, v katerem prva zahvaljuje sv. očeta za moralno podporo delovanju konference. Potem se je prečital odgovor papežev, v katerem le-ta obljublja ne le moralno podporo, ampak dejansko sodelovanje po nalogu svoje visoke časti ter opozarja, da je bil ravno on že večkrat mirovni sod-

nik in hoče še nadalje, vzlie vsem oviram, delati za krščansko misel.

Ruski zastopnik Staal je povdarjal, da delo konferencije sicer ni popolno, ali je iskreno, praktično in modro, ker varuje dve načeli, ki sti temelj narodnega prava: suvereniteto držav in načelo pravične mednarodne solidarnosti. Potem je nemški zastopnik grof Münster napravil nekoliko poklonov raznim udeležnikom konferencije, zlasti predsedniku Staalu. Izborno jo je pogodil zastopnik Francozke, ki je govoril gotovo iz srea vsem prijateljem miru, rekši, da ta konferencija ne sme biti zaključek, ampak še le začetek v interesu humanitete in miru. V istem zmislu je potem še govoril nizozemski minister za vnanje stvari in je izrekel nado, da ruski car v nadaljevanju s podvojeno silo po njem zapričetelega dela najde največjo tolažbo.

Konferencija je bila zaključena.

V Belgiji je sedaj huda kriza in grozna zmešnjava, kajti vlada je popolnoma ponesrečila se svojo volilno preosnovo. Komisija, postavljena od komore za proučjenje volilne preosnove, je odklonila vse predloge o tej stvari, torej tudi vladine. Sedaj jo dvojno možno: ali razpuste zbornico ali odstopi ministerstvo.

Domače vesti.

Gostoljubni Piran je sprejel v nedeljo tržaške socialiste, na čelu jim g. Učekarja, na način, ki je nam že znan iz zgodovine slovanskih poslancev istrskih in dvojezičnih napisov. Gostilnice, ki jim je bila obljubljena za zborovanje, jim niso dali, ker so baje stanovniki iste hoteli — štrajkati, t. j. zapustiti svoja stanovanja za vekov veke, če bi socialisti »okužili« to hišo s svojimi navzočnostjo. Le-ti so si hoteli poiskati drugo zavetišče. To pa ni bilo mogoče, kajti ob izhodu iz krčme so jih čakali gotovo vsi zastopniki piranske pristno-laške kulture ter jih s prekljami prisilili nazaj na pomol in parnik. Vse redarstvo, orožništvo in celo piloti so morali posredovati, da so rešili socialističko manjšino. Vendar pravijo, da so malone vsi tržaški izletniki prinesli s seboj domov po kak krvav spominček na piransko kulturo. — Dasi načelni nasprotniki socialnih demokratov, vendar si ne moremo pomagati, da bi ne zaklicali »gostoljubnim« Pirancem glasnega: »Sram vas bodi!« — Kje so barbari?

Ta grdi napad jo tem gnusnejši, ker ga je izvršilo par tisoč oseb proti — 40! To je laško junaštvo!

Piran — učitelj. O dogodkih v Piranu je slavni »Malček« na lesnem trgu zlezal na stališče pragmatičnega historika, na stališče torej, s katerega motri dnevne prikazni ne kakor navaden zemljan, ampak kakor filozof; on jih ne opazuje in ne opisuje samih na sebi, ampak v njih vzrokovni zvezi s prejšnjimi dejstvi; on preiskuje njih temelj v duši — naroda. Italijanskega seveda! In glejte, na podlagi vestnega proučevanja je prišel »Malček« do globokega prepričanja, da so socialni demokratje zaslužili batine, s katerimi so jih počastili blagodušni Piranci, in sicer s tem, ker so preveč — mednarodni, ker stojijo na stališču, ki nasprotuje čustvovanju italijanskega prebivalstva. To salamonsko modrost prodaje »Malček« v znani svoji nesebičnosti po 2 krajcarja.

Torej Piran — učitelj. Kakor se pravi »historia magistra vitae«, tako bomo poslej klicali: »Pirano magister rerum politicarum.« O tem predmetu piše »Lavoro« jako značilno. S tem člankom bi bili popolnoma zadovoljni, ko ne bi na obe buržoazijski nacionalni stranki, torej tudi na Slovane, valil krivde na tem, da je v Istri dospel barbarizem do vrhunca. Kdaj so se Hrvatje in Slovenci pokazali podobne barbare, kakor Piranci zadnje nedelje? Kdaj so Slovani sprejeli v svoji sredini politične nasprotnike s takim »krubom in soljo«, kakor to pot Piranci socialne demokrate in navadne tržaške izletnike? V kaki zvezi je sploh slovansko narodno gibanje z dogodki v Piranu? Na ta vprašanja bi želeli odgovora. To smo omenili le mimogredé. Sicer pa so besede »Lavora« zlata vredne, ko pravi: »Piran nas uči, da od časov benečanske vlade ni storil napredka niti za en korak.«

»Uči nas, da je to ubogo prebivalstvo čreda neumnih ovac — kakor pravi Dante — v rokavi

pešiče despotov, ki jo izkoriščajo v imenu idejalov, katerih pa ni v njih srehi!«

»Uči nas, na kako stališče razdivjanosti je padlo to mesto, ki v svoji besnosti proklinja napredak in omiko latinsko!« —

Potem nam podaje »Lavoro« nekaj klasičnih slik iz dogodka zadnje nedelje.

V pristanišču živahno vrvenje. Vse, kar v Piranu nosi hlače in krile, je bilo na nogah. S pozdravi: Izkoriščevalci! so sprejemali socialiste.

Udarei so leteli od vseh strani. Redarji so podili izletnike nazaj na parnik. Klci prestrašenih žen in otrok tržaških izletnikov. Socialisti aretirani, a koso pokazali svoje izkaze, so jih zopet izpustili. Viharno gibanje, podobno razburjenemu morju. A sredi tega divjanja kakor trdna skala je stal blagorodni gospod župan dr. Bubba. Rajske nasmeh mu je igral krog ust. Tako zmagonosno je gledal le Napoleon v najslavnějšíh bitkah na svojo armado. In med bojovníki raztrešeni slavni mestni svetniki in njih pristaši. To so generali... V divno harmonijo se vežejo klci: »Živela krščansko-socialna zveza! Živel piranski duhoven I. I. Doli z ščavi!« —

Tu ga imate zlomka! Piranci toraj smatrajo tržaške socialne demokrate in nepristranske izletnike za »ščave!« In vendar ni »ščavov« v Trstu!... Nam se zdijo ščavom — sužnjem podobna bolj tista Dantejeva neumna čreda, ki se slepo pokori svojim barbariskim vojskovodjem in z istimi povezanim laškimi takozvanim krščanskim socialistom s pastirsko palico v roki. —

Nekaj o naših mestnih očetih. »Če očeta poprosiš kruha, mari ti da kamen? Če ga vprašaš ribe, mari ti da kačo? Če ga prosiš jajce, ali ti da škorpiona?« Tako nekako označuje sveto pismo skrbnega očeta. Tržaško prebivalstvo pa ni prosilo svojih skrbnih mestnih očetov ne kruha, ne ribe, niti jajca, ampak vode, kapljice čiste vode, da si ohladi žejo v teh vročih dneh, ki mu suši ustnice, da skoraj ne more več peti slave — slavnemu magistratu....

In kaj vidimo? Z hvalevredno hitrostjo so sklicali za ponedeljek popoldne izredno sejo mestnega sveta, da bi se posvetovali o nujnih naredbah, potrebnih, da se reši mesto iz pomanjkanja vode. In glejte, prišli so mestni očetje resnih obrazov, polni skrbi za poverjene jim očišče, prišli so, samo eno ni bilo prav: vsi niso prišli; ni jih prišlo toliko, da bi se mogla vršiti seja!...

Kdo bi jim to štel v zlo? So pač bili zadržani po drugih zasebnih poslih. Morda je tudi to uplivalo neugodno nanje, da se je seja napovedala baš o neugodnem času. Pomislite: ob 12. uri 30 min. popoldne, torej za časa najsilnejše vročine, kedar si tudi oni morajo gasiti žejo, ne z vodo, katere sedaj, ko je primanjkuje, principijelno nočejo odtrgovati ubogemu prebivalstvu, ampak z vrčkom piva ali šampanja.

Slišali pa smo še tudi o nekem drugem vzroku, da jih ni bilo. Nekaj kakor mala prekučija se baje pripravlja v mestni palači. Nad čestito glavo gospoda župana da visi Damoklejev meč — nezaupnice. To vest pa beležimo seveda z največjo reservo. Bog ga obvaruj take nesrčje in Trst nedomestljive izgube!

Skrbnim mestnim očetom pa gromoviti: Živeli! Živeli! Živeli! iz vseh vode žejnih ust.

Surov napad. Minolo nedeljo je bil cerkveni shod v Krkaveh na Pomjansčini. Popoldne se je pripeljal tja tudi župnik šmarski, častitat obema tamkajšnjima gospodoma Jakoboma, za god, ki je bil ravnokar. Takoj ob prihodu njegovem v vas je začelo nekaj tam zbranih ljudi surovo kričati »viva Istria«, ter žvižgati, da je letelo skozi ušesa. Ne zmenivši se za ta vsprejem, šel je župnik molče svojo pot v župnišče. Po kratkem času sta prišla v župnišče dva Krkavčana prosit oproščenja, češ, da oni ljudje niso iz Krkave, ampak — Pomjanci!

Stvar pa je imela še druge posledice. Čin uljudnosti sta storila oba krkavška gospoda, da sta spremila župnika do voza konec vasi. Ko so šli zopet mimo onih, bilo je še večje tulenje »viva Istria« ter žvižganje. Ali glej! mej tem, ko je ta družal pustila v miru gosp. dekana in župnika šmarskega, planila je s pestmi po g. kapelana Čemažarju ter ga tolkla po hrbtu in glavi, tako, da so ga domači vaščani komaj oteli. Tako so se zopet Pomjanci pokazali prave junake avite kulture. Odgovarjali bodo za ta lepi čin nasilstva

pred sodiščem. Dostikrat je čuti o kaki praski mej njimi samimi, ali da bi ptuji farani napadali duhovnika ptuje župnije, to je nezasišano: tak evet more zrasti le v Pomjani. Ali še nekaj! Po prihodu župnika šmarskega se je pokazal med množico znani gospod Bigatti, plačeval Pomjancem vino, in jim skrivnostno šepetal na ušesa. V krčmi, prav blizu tam, pa je bil tudi znani g. Bartolič iz Pomjana, mož poznane vrednosti. Ni-li tu nekaj skupnega? Pomjanski velikaš v svoji rojstni vasi v Krkaveh, in pa Pomjanska sodrga, ki tolče duhovnika?!

Vsa čast pošteni Krkavčanom, ki so ta »lepi« čin Pomjancev obsojali, razven enega, ki je bil tudi blizu Pomjancev, seveda — prodana duša.

Gospodom mogočnejšem v občinskem zastopu pomjanskem pa častitamo na takem ljudstvu! Ko je imel biti shod polit. društva »Edinost« v Kostaboni, so plačevali vina fantalinom, naj razgrajajo proti nam. Tako se vzgaja že mladina v surovosti in tako se kaže sad tudi pozneje. Le tako naprej in imeli bodete še kaj lepših sadov take surove vzgoje!

Tako treba. Prejeli smo in objavljamo: Z ozirom na notico v sobotni številki »Edinosti« Vam javlam:

K meni je prišel finančni organ, ki me je vprašal prav prijazno, v kakem jeziku naj mi dostavi tiskovino za napoved sladkorja. Zahteval sem seveda slovenske. In res, popoldne že mi je prinesel, kakor sem zahteval in me je potem še lepo poučil, kako se mi je ravnati. To moram zabeležiti, da bodo vedeli naši trgovci, da je le od njih odvisno, kake tiskovine se jim dostavijo.

Anton Furlan.

Prevažanje sladkorja v prometu med ozemljem avstro-ogerskega carinskega področja. Od e. k. finančnega ravnateljstva smo prejeli:

Z cesarsko naredbo od 17. julija 1899 l. drž. zak. št. 120 VIII. del, je podvržen v kraljevinah in deželah, zastopanih v državnem zboru, in v deželah ogerske krone ter Bosne in Hercegovine, promet z obdačenim sladkorjem v množini nad dva kilograma nadzorstvu gledé povrnitve povisanega davka za sladkor za množice, ki bivajo v prometu med gori navedenim ozemljem izven davčne obveze, in sicer to tako, da se morajo dotične pošiljkatve prijaviti finančnemu organu (razpošiljavnemu uradu), prej določenem v to, in to na prav isti način, kakor je že sedaj predpisano za promet z žganjem v omenjenem ozemlju.

Za prevoz pošiljatev sladkorja, ki so podvržene v prometu med kraljevinami in deželahmi, zastopanimi v državnem zboru in deželahmi ogerske krone glasom členu 3, VIII. dela cesarske naredbe od 17. julija 1899 l. drž. zak. št. 120 dolžnosti prijave, so dovoljene v zmislu naredbe finančnega ministerstva od 19. julija 1899 st. 40989 razin železniških in parobrodskih prog do daljne odredbe vse one proge, ki so že sedaj dovoljene za promet z žganimi spiritoznimi tekočinami.

Ze upravni obseg primorskega finančnega ravnateljstva je taka državna proga cesta z Reke v Kantrido.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Zavarovalnica za goveje živine v Bazovici že razpošilja srečke za tombolo, ki bo v nedeljo dne 6. avgusta ob 4. uri popoldne. Po tomboli bo veselica, ki jo priredi društvo »Lipa«. Najdejam se, da porabijo to priliko okoličani iz drugih okrajev, kakor tudi Tržačani in da pohite ta dan v prijazno Bazovico.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 2. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Toro št. 2, hišna oprava; v ulici delle Acque št. 5, štacunska oprema, slaniki in sardine; v ulici Carpison št. 8, hišna oprava; v ulici Fontanone št. 16, štacunska oprema; v ulici Madonna del Mare št. 8, hišna oprava; v ulici Geppa št. 1, in v ulici S. Servolo št. 2, hišna oprava.

Grozna nesreča se je pripetila na železnici blizu dravskega mosta na Koroškem. Ob ovinku se je utrgal vlak, v katerem je bilo 200 oseb. Veliko vozov jo bilo zlomljenih, dva sta padla v globočino. Prva poročila so govorila o 5 mrtvih in 60 ranjenih. Južna železnica razglša, da je 6 oseb težko in 10 lahko ranjenih. Jeden železniški uradnik je bil ubit, jeden pa je umrl pozneje vsled dobljenih poškodb.

Sladko spavaj! je želel neznan tat Ivanu Francesoniju, ko ga je olajšal za novčarko z 10 gld. in srebrno uro z verižico. Uzmovič je našel svojo žrtev v nedeljo večer, ko je mirno spala na neki klopi na Acquedottu. Francesoni je stvar prijavil policiji.

NI bil »povž«, kakor konstatiramo resnici na ljubo, oni, ki je v nedeljo jutro na trgu pred Rudečim mostom povozil 59letno Terezijo Trani ter provzročil, da si je nesrečnica strla nogo. Spravili so jo v bolnišnico, a stvar naznili redarstvu. Kolesar je izginil kakor blisk. Če bi bil »povž«, bi ga bili gotovo dobili....

Blagor suhim ljudem! S tem se tolaži Vaš poročevalec, gospod urednik, to pa v ožigled nesreči, ki se je pripetila Justu Bevilacqua v nedeljo jutro. Veseli krokarji so mu nastavili, ko se je bil odstranil za trenotek, na stol — čašo; ko se je vrnil, jo je zdrobil s težo svojega telesa ter se nevarno ranil na delu istega, katerega rajši ne imenujem. Gospod Treves ga je poslal v bolnišnico. — Vašemu poročevalcu bi se kaj takega že ne zgodilo!

Različne vesti.

Kuga v Aleksandriji. Kakor poročajo iz Aleksandriji dne 94. t. m. se je dogodil zadnji slučaj smrti vsled kuge dne 18. t. m. Umril je neki Grk v svojem stanovanju. Zdravnik, ki ga je zdravil, ni prijavil tega slučaja zdravstveni oblasti. Tako postopanje ni osamljeno ter je glavni vzrok, da se strašna bolezen še ozi trla. Dosedaj je bilo vsega 74 slučajev, med njim 32 s smrtnim izidom in 36 ozdravljenj.

»Kruha in dela!« Iz Palerma poročajo dne dne 27. t. m.: Prebivalstvo občine Melilli v okraju Sirakuze so uprizorili demonstracijo, ker jim manjka dela in jela. Župan je ljudstvo z lepimi obljubami potolažil ter dosegel toliko, da se je isto razišlo. Proti večeru pa se je zbralo trikrat toliko ljudi, ki so se sprehajali po cestah kričé: »Kruha hočemo in dela!« Potem so šli pred občinski urad, kjer so začeli pretiti. Orožniki se razgnali demonstrante. Seveda jim s tem še ni potolažen — glad! Nezadovoljnost ljudstva raste.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

London 1. Spodnja zbornica je z 132 proti 29 glasovom vsprejela telefonsko predlogo in potem zakon o mornarskih zgradbah.

Carigrad 1. Tribunal v Vanu je spoznal načelnika Kurdov, Hussin Pašo, nekrivim. Isti je bil obdolžen, da je oropal in ranil nekega nemškega arheologa.

San Domingo 1. »Agence Havas« javlja: General Figueroa prevzame predsedništvo in obdrži dosedanje ministerstvo.

Pariz 1. »Figaro« objavlja več do sedaj nepoznatih pisem Dreyfusa zbornici in senatu, v katerih zagotavlja svojo nedolžnost in prosí, naj se njegova stvar prične.

Razpis učiteljske službe

Na mešani jednorazredni ljudski šoli se slovenskim učnim jezikom v Tatrah (občina Materija) popolniti je mesto učitelja-voditelja.

Dohodki, združeni s to službo, razvidni so iz deželne postave za Istro iz dne 14. decembra 1888, dež. zak. št. 1 ex 1898.

Prositelji naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom tekom 14 dni sem predložijo. Za to službo zahteva se tudi sposobnost podučavati verstvo.

C. kr. okrajni šolski svet.

Predsednik:
Fabiani.

Natečaj.

Na mešani dvorazrednici se slovenskim učnim jezikom v Hrušici popolniti je mesto učiteljice III. plačilnega reda.

Dohodki, združeni s to službo, razvidni so iz deželne postave za Istro z dne 14. decembra 1888 dež. zakonik št. 1 ex 1898.

Prositeljice naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom tekom štiri tednov sem predložijo.

C. kr. okrajni šolski svet.

Predsednik:
FABIANI.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,
je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Naznanjam,

da sem prevzel že dolgo let obstoječo

Zalogo olja, kisa in mila

v ulici Barriera vecchia št. 4.

Blago razpošiljam po hišah in na deželo. Priporočam se najtopleje.

Josip Gregorič.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kolesa „SLAVIJA“
(bicikli)

so najboljši češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahke tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles.

Tovarna biciklov in motorov „SLAVIJA“

Lawrin & Klement
v Mladé Boleslavi.

Največji češki zavod te vrste.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posreovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu 1. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov
Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krème.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Acquedotto števil. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonialnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonialnega blaga. Postrežba točna. cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonialno blago delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio „n. Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih častnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco števil. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beecherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonialnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetju.

Zaloga pohištva (mêble) Petra Musohilka poleg dobroznane gostilne „Alla nuova Abbondanza“, Trst, Via Torrente št. 16., se toplo priporoča slavemu občinstvu za mnogobrojen obisk. Cene brez konkurence!